

Nr 209.

Av herr **Hage**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 84, angående dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst.*

I proposition nr 84 med förslag till grunder för dyrtidstilläggs utgående till statens befattningshavare förekommer bl. a. en bestämmelse rörande beräkning av dyrtidstillägget i det fall, att statstjänare innehar två eller flera befattningar i statens tjänst. Nämnda bestämmelse syftar därtill, att dyrtidstillägget i ett sådant fall ej skall utgå särskilt för varje befattning utan att detsamma skall beräknas på den samlade inkomsten av befattningarna. Ett sådant beräkningssätt leder som bekant därtill, att ett mindre dyrtidstillägg erhålles än om dyrtidstillägget beräknas särskilt på varje befattning för sig.

Emellertid vill undertecknad härmed ifrågasätta, om ens denna beskärning av dyrtidstillägget i fall sådana som dessa är tillräcklig. Dyrtidstilläggets avsikt är ju att för en befattningshavare skapa en inkomst, som han kan leva på med hänsyn till den fördyring av livsmedlen, som vid en viss tidpunkt existerar. Ser man saken på detta sätt, kan man säkerligen med mycket stor bestämdhet påstå, att det knappast kan vara riktigt att under alla förhållanden utanordna dyrtidstillägg till en befattningshavare, som sköter flera statstjänster, på sådant sätt att dyrtidstillägg kommer att utgå för samtliga de statstjänster som uppehållas. Särskilt i ett sådant fall, då en person bredvid en fullt avlönad stats-tjänst även har en eller flera andra avlönade biuppdrag från statens sida, torde det kunna med bestämdhet påstås, att staten knappast har någon anledning att giva dyrtidstillägg å de biförtjänster, som erhållas för sistnämnda uppdrag, i synnerhet som befattningshavaren för sin fullt avlönade huvudsyssla uppbär dyrtidstillägg med skäligt belopp, och statsmakterna ha så mycket mindre anledning att göra detta, som de icke böra uppmuntra systemet med många sysslor, mot vilket system anmärkningar ofta riktas såväl i riksdagen som i pressen.

Med hänvisning till ovanstående, och då det är ett faktum, att statstjänare av ovan nämnt slag finnas i en viss utsträckning, tillåter sig undertecknad härmed att framföra ett yrkande om ändring i § 8 i regeringens nu föreliggande förslag till bestämmelser om grunder för dyrtidstilläggets utgående. I första hand bör i nämnda paragraf enligt mitt förmenande sägas ut, att befattningshavare, som ha en fullt avlönad statstjänst, endast skola erhålla dyrtidstillägg på nämnda tjänst men ej på den avlöning eller ersättning, som de i övrigt kunna åtnjuta. Men därutöver torde det även vara nödvändigt komplettera bestämmelsen med ett stadgande för sådana fall, då statstjänare uppehålla flera statstjänster, av vilka dock ingen kan anses fullt avlönad. För sådana fall föreslås en bestämmelse, som framgår av nedanstående förslag till ändring i paragrafen.

Med anförande av ovanstående motivering hemställes alltså,

att riksdagen måtte besluta den ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 84 med förslag till grunder för dyrtidstilläggets utgående till statens befattningshavare, att § 8 i den vid nämnda proposition fogade kungörelsen måtte erhålla följande ändrade lydelse:

§ 8.

För befattningshavare, som av statens medel åtnjuter lön eller arvode för två eller flera befattningar, beräknas dyrtidstillägget å de sammanlagda avlöningsförmånerna, varvid skall iakttagas, att befattningshavare, som innehar en befattning, vilken kan anses helt avlönad, endast erhåller dyrtidstillägg på den för nämnda befattning utgående avlöningen och att befattningshavare, som åtnjuter lön eller arvode från två eller flera befattningar, av vilka ingen kan anses helt avlönad, skall erhålla dyrtidstillägg med högst det belopp, som efter prövning från den myndighet, vilken till honom utbetalar avlöningen, anses skäligt, då hänsyn tages till det dyrtidstillägg som utgår till i ungefärligen motsvarande tjänsteställning placerad helt avlönad befattningshavare, vilken endast åtnjuter lön eller arvode från *en* befattning. Avlöning utbetalas vid den

befattning, som medför högsta avlöningen, eller, därest avlöningarna äro lika, vid den befattning, till vilken befattningshavaren först blivit befordrad.

Stockholm den 11 mars 1922.

Ernst Hage.